

El jugador, a la llotja de l'Estadi. L'holandès repassa els seus tres anys al Barça, club del qual no vol acomiadar-se sense guanyar la Champions, títol que va guanyar a l'Ajax. / MIKEL LABURU.

pots fer res per demostrar-ho.»
—És el nou mal del futbolista?

—«Sí. En un diari holandès vaig llegir que molts dels aliments estan infectats amb substàncies que no són nocives però que poden donar positiu en un control. Ara, és molt difícil controlar la nandrolona. L'única solució que ens donen és beure només aigua i menjar només fruita. Si no estàs amenaçat pel positiu. I això és impossible perquè si volen que els jugadors juguin 70 partits l'any al màxim nivell has de tenir plena confiança en els doctors i en les vitamines que et donen. Són persones i no màquines, com alguns poden pensar.»

—Sap quants partits de lliga ha jugat amb el Barça?

—«Més de 100?»

—No, 92.

—«Pensava que eren més.»

—No són molts?

—«Sincerament, espero i desitjo que sigui bastants més.»

—En tres anys al Barça, una lliga i una

LA CHAMPIONS

⊗ **Tenim moltes possibilitats de guanyar-la. El vestidor la persegueix**

copa. Poc palmarès?

—«Sí, perquè en el Barça s'han de guanyar força més títols. Com a mínim, un per any. Vaig venir amb ganes de guanyar més coses del que he fet i encara espero fer-ho.»

—Vostè sap el que és guanyar una copa d'Europa. Per què costa tant repetir?

—«Vaig fer-ho quan tenia 25 anys i ara m'adono que és complicadíssim. Amb tot espero que aquest sigui el nostre any. A banda de ganes, tenim moltes possibilitats de guanyar-la aquest any. És el títol que més

persegueix el vestidor. A Europa no hem estat bé en anys anteriors. Un club com el Barça hauria d'arribar com a mínim a semifinals, cada any. Insisteixo: en condicions normals hauríem de guanyar-la aquest any.»

—Els últims dos anys hi ha hagut una desholandització del Barça. Ara només Kluivert, Cocu i vostè juguen amb assiduitat. El preocupa?

—«No. Per sobre de tot som un equip. És cert que Van Gaal ens va portar a tots; i és fins a cert punt normal que amb la seva marxa alguns se n'hagin anat. Ara potser la gent ens veu més de manera individual, que és com hauria d'haver estat sempre. Pel que fa a la gent que no juga, és molt difícil fer-ho amb una plantilla amb tanta competència. Qualsevol pot anar a la banqueta i jugar el diumenge següent. Ara li ha tocat a Overmars, però ha demostrat que pot jugar perfectament en aquest equip.»

LA RENOVACIÓ

⊗ **Ara el club ho té molt fàcil. És simplement una qüestió de dir sí o no**

—Què passa amb la seva renovació. Per què tantes voltes?

—«He mantingut tres reunions en els dos últims mesos i totes han estat molt positives. L'última, però ha estat la decisiva en aquest aspecte. Ara el Barça ho té molt fàcil: és simplement una qüestió de dir sí o no.»

—És un problema de durada. Vostè vol dos anys i li n'ofereixen un, oi?

—«Possiblement aquest és el principal problema. Reitero que fins l'última reunió tot s'havia parlat molt per sobre. El meu desig és signar per dos anys i ara només puc esperar.»

Amb tot sóc optimista. En l'última trobada les sensacions van ser bones i crec que al final no hi haurà problema.»

—Vol seguir al Barcelona?

—«Això està claríssim. El meu principal desig és retirar-me aquí. Amb 34 o 35 anys, si les cames aguanten.»

—Hiddink, Van Gaal, Serra Ferrer, Rexach. Amb qui es queda?

—De tots aprens alguna cosa. He de dir que mantinc una bona relació amb tots els tècnics que he tingut. Quan la cosa va malament, però, sempre es talla el cap del tècnic, que a vegades és qui menys culpa té.»

—Deu ser dur veure el mundial per televisió.

—«Si ja ho és ara, doncs imagina't quan comenci. I més quan sabem que érem una selecció que si feia les coses bé seria candidata al títol. Sincerament, patiré molt no podent participar-hi. Un Mundial no es juga cada dia.»